

Colp contra el procés

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.
subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Xavier Bru
de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Francesc
Foguet i Boreu, Josep Gifreu, Alex Gorina, Alfons
Llorenc, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolás
Tomás, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto portada: Gemma Aguilera

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa.

Subscripcions: Sumpci Palau.

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.

De fa deu anys Andorra vivia el seu propi procés. Un procés d'homologació internacional que buscava deixar enrere la trista categoria de paradís fiscal. Els esforços del Govern del Principat van reeixir en part i l'any 2010 el país abandonava la llista negra. Ha estat, la darrera, una dècada de treballs i també mèrits per integrar-se en la Unió Europea amb un estatus particular, adequat a les característiques del petit Estat. Tot això ha quedat qüestionat només en uns dies. Des que la setmana passada el Departament del Tresor dels Estats Units va fer pública una nota en què denunciava Banca Privada Andorrana per blanquejar capitals. Concretament, el Departament del Tresor denunciava quatre executius de l'entitat per haver acceptat "suborns i comissions en operacions vinculades a individus i grups criminals de Rússia i la Xina". L'acusació va desestabilitzar el sistema bancari i també econòmic del país.

Encara que les reaccions han estat adequades a les acusacions, que, òbviament, caldrà ara comprovar, les conseqüències que se n'han derivat han estat molt greus. Després de tant anys d'esforços, la credibilitat del sistema bancari andorrà torna a quedar en dubte. La desconfiança s'estén a l'organisme regulador, l'Institut Nacional Andorrà de Finances, al mateix Govern i a les institucions del Principat. La pregunta es torna a fer inevitable: cal reforçar els mecanismes públics de control bancari i financer? És obvi que, en el cas d'Andorra, sí. Com abans s'havia pogut constatar amb dramatisme a Espanya, Portugal o Grècia.

Però els defensors de l'intervencionisme més rigorós, o a ultrança, massa sovint amaguen –o desvelen– un altra intenció: la del control públic excessiu que pot desembocar en la nacionalització del sector. Una eventualitat que la Unió Europea no contempla. L'experiència espanyola, un Estat que exerceix una forta influència sobre Andorra, ha representat precisament la constatació d'uns resultats desastrosos. La major part del sistema de caixes d'estalvi espanyol estava sota control de l'administració pública, que en nomenava els òrgans de gestió. L'exemple de Banca i Caja Madrid, la fusió en Bankia de les dues entitats i l'eixida a borsa del banc resultant són l'exemple de mala gestió pública, que ha acabat repercutint sobre tots els contribuents. La filial espanyola de Banca Privada Andorrana, Banco de Madrid, en teoria estava supervisada a Espanya. Igualment, ha hagut de ser intervinguda. Tant a Andorra com a Espanya, el que cal exigir és el que el control siga efectiu i seriós. Els dos Estats s'hi juguen moltíssim. Andorra ha perdut només en una setmana una gran part dels esforços de tota una dècada.

Als nostres lectors

Una nació dins una altra

La llei de règim especial reconeix el caràcter nacional diferenciat de la Vall d'Aran i la situa en un nou context: el del procés sobiranista a Catalunya. Encara més enllà, quin encaix tindria la Vall d'Aran en una Catalunya independent? Aquesta és la pregunta que intenta respondre el dossier que publica aquesta setmana a EL TEMPS Gemma Aguilera. Igualment, un altre reportatge analitza la salut de l'aranès, una variant occitana que només parlen el 30 per cent dels habitants de la Vall i que conviu, en precari i sota un bilingüisme oficial imperfecte, amb el castellà. També en aquest número Víctor Maceda ressegueix la situació de Gandia i Elx, ciutats devastades culturalment després de quatre anys de Governos municipals del Partit Popular.